

03-07-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปดาตา

มรฺบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ เริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ลูกๆ แต่ละคน ได้รับดวงตาที่สามของความรู้ี้จากพ่อแล้วและเหตุนี้เองลูกๆ จึงเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

คำถาม: สมญาใดของพ่อที่ไม่สามารถให้แก่ผู้ก่อตั้งศาสนาได้?

คำตอบ: พ่อคือสัตว์ ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดสามารถถูกเรียกว่าสัตว์ เพราะสัตว์คือผู้ที่ปลดปล่อยลูกๆ จากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ความสุข ดวงวิญญาณของศาสนาทั้งหลายที่ก่อตั้งโดยผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นติดตามพวกเขาลงมา ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นไม่ได้นำใครกลับไป เมื่อพ่อมา ท่านพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน ดังนั้นท่านคือสัตว์ของทุกคน

เพลง: จงนำพาเราออกไปจากโลกของบาปนี้ไปสู่สถานที่พักผ่อนและความสบายเถิด...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงบรรทัดนี้แล้ว นี่คือนิยามของบาป ลูกๆ ก็รู้ด้วยว่านี่คือนิยามของดวงวิญญาณบาป คำว่า “บาป” นั้นเลวร้ายมาก แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าแท้จริงแล้วโลกนี้คือนิยามของดวงวิญญาณบาป ต้องเคยมีโลกของดวงวิญญาณบุญอย่างแน่นอนด้วยเช่นกันและนั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ โลกของดวงวิญญาณบาปถูกเรียกว่านรก มีการพูดถึงสวรรค์และนรกอย่างมากในภารต เมื่อใครตายผู้คนก็พูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเขาเคยเป็นชาวนรก และเขาได้ไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ไปยังโลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเฝ้าแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของเขา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องแม่นยำเลย พ่อมาและให้ลูกๆ อุ่นใจว่า: เพียงแต่อดกลั้นอีกเล็กน้อย! ลูกๆ ได้กลับมาหนักหน่วงมากด้วยภาระของบาปของลูกๆ เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับการทำให้เป็นดวงวิญญาณบุญและลูกๆ กำลังถูกนำไปสู่โลกที่ถูกเรียกว่าสวรรค์ ที่นั่นจะไม่มีบาปหรือความทุกข์ใดๆ ลูกๆ ได้รับความอดกลั้นแล้ว วันนี้ลูกๆ อยู่ที่นี่และวันพรุ่งนี้ลูกๆ จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของลูกๆ และแล้วก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูกๆ เมื่อใครป่วยและอยู่ในการพักผ่อน หมอก็ให้ความอุ่นใจกับเขาว่าเขาจะหายดีในไม่ช้า ที่นี้มีความอดกลั้นที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกๆ กลับมามีความทุกข์และไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกๆ เป็นผู้เชื่อในพระเจ้า ท่านให้คำแนะนำของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ฤๅษีๆ ได้พูดอยู่เสมอว่าพวกเขาไม่รู้จักรู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ใครรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างเล่า? ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรหรือจากใครที่พวกเขาสามารถมาถึงสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และตามละคร ก่อนอื่นทำให้ลูกๆ ไปเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าและแล้วบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกๆ นั่นคือพ่อเปิดดวงตาที่สามแห่งความรู้ี้ของลูกๆ ลูกๆ ได้รับการทำให้รู้แจ้งแล้วเมื่อใครบางคนสูญเสียการมองเห็น เขาก็กลายเป็นคนตาบอด เวลานั้นมนุษย์ไม่มีดวงตาที่สามของความรู้ี้ หากในฐานะที่เป็นมนุษย์พวกเขาไม่รู้จักรู้พ่อและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาจึงกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ขาดสติปัญญา ในเพลงก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า: “บางคนตาบอด ลูกๆ ของเขาก็ตาบอดและผู้อื่นก็ตาดี” พวกเขาแสดงภาพ สงครามมหาภารตะได้เกิดขึ้นและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้มีการก่อตั้งขึ้นมา พ่อได้มาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เพื่อที่จะให้อ่านาจอในการปกครองยุคทองแก่ลูกๆ ดวง

วิญญาณพูดว่า: “ฉันคือราชา ฉันคือนักกฎหมาย” ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อผู้สร้างโลก ท่านคือผู้สร้างของสิ่งใด? ของโลกใหม่ พ่อสร้างโลกใหม่ ท่านคือผู้สร้างและท่านมีความรู้ทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ประวัติศาสตร์ของทั้งโลก ไม่มีใครมีดวงตาที่สามของความรู้นี้ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก - โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน โลกที่ไม่มีตัวตนคือโลกของดวงวิญญาณ ชันยาสชี้พูดว่า: พวกเขาจะหลอมรวมไปสู่ธาตุบราห์มหรือพวกเขาจะหลอมรวมไปสู่แสง ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะไปและอาศัยอยู่ในธาตุบราห์ม ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก พวกเขาพูดว่าธาตุบราห์มคือพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมาก! บราห์มเป็นวัตถุธาตุ เช่นที่ห้องฟ้าคือวัตถุธาตุ เช่นนั้นบราห์มก็เป็นวัตถุธาตุด้วยเช่นกัน สถานที่ซึ่งเราดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ถูกเรียกว่าบ้านที่แสนหวาน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหลาย ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ได้และดวงวิญญาณไม่สามารถถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ละครนี้มีนักแสดงมากมาย เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อนักแสดงทั้งหมดมาปรากฏตัว เมื่อละครมาถึงจุดจบ นักแสดงทั้งหมดและผู้สร้างฯลฯ ก็ขึ้นมาแสดงตัวบนเวที เวลานี้ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้กำลังจะมาถึงจุดจบแล้วและแล้วก็จะซ้ำรอยอีกครั้ง สามารถมีการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งในการละเล่นที่มีขีดจำกัด ละครนั้นกลับมาเก่า นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไป พ่อทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิและตริเนตริ ไม่ใช่ทั้งเหล่าเทพหรือผู้ที่ เป็นของสกุสศุทระจะสามารถเป็นตริกาลดาร์ชิได้ เพียงลูกผู้เป็นของสกุสศุทระเท่านั้นคือตริกาลดาร์ชิ ลูกไม่สามารถได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้นี้จะจนกว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของตนไม่ และทุกศาสนา ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วย พ่อจะทำให้ลูกๆ ของท่านเป็นเหมือนกับตัวท่านเอง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านทำให้ลูกๆ ทั้งหมดเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าและตริกาลดาร์ชิ เวลานี้ลูกๆ ต้องบอกทุกคนว่าชีพบาบาได้มาแล้วและพวกเขานั้นต้องจดจำท่าน ผู้ที่กลายเป็นผู้เชื่อในพระเจาก็รักพ่ออย่างมาก พ่อก็รักลูกด้วยเช่นกัน ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ได้มีการจดจำกันว่า: ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างถูกนำพาไปสู่การทำลายล้างและผู้ที่มีสติปัญญาไม่มีความรักถูกนำพาไปสู่ชัยชนะ บางคำในกิตะนั้นจริงแท้ ศรีมัททกวัตคีตาคือคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด เป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ได้มีการอธิบายว่า: มีสี่คัมภีร์ศาสนาหลัก ผู้คนของศาสนาอื่นนั้นมาเพียงเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเท่านั้น ไม่มีเรื่องของอาณาจักร พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่ากुरु งานของกुरुคือการพาทุกคนกลับไป เมื่ออับราฮัม พระพุทธเจ้าและพระคริสต์มา ราชวงศ์ของพวกเขาติดตามพวกเขา มา กुरुคือผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาลูกไปสู่ความสุข ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ที่นี่หลายต่อหลายคนถูกเรียกว่ากुरु อย่างไรก็ตามแม่แต่บราห์มา วิษณุและชางกาก็ไม่สามารถถูกเรียกว่ากुरु เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้คนร้องเรียกหารามเดียว ชีพบาบาก็ถูกเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน มีภาษามากมาย และดังนั้นจึงได้มีการให้ชื่อนามากมายแก่ท่าน แต่ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ท่านถูกเรียกว่าโสมนาถ(เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ด้วยเช่นกัน ท่านให้น้ำทิพย์แก่ลูกดื่ม นั่นคือท่านให้ทรัพย์สินสมบัติของความรู้นี้แก่ลูก อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของน้ำฯลฯ ท่านกำลังทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปีติเป็นการส่วนตัว พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ท่านทำให้ลูกๆ ไปสู่แม่น้ำของความรู้

มีเพียงมหาสมุทรเดียวและแม่น้ำมากมายก็ปรากฏขึ้นจากเพียงมหาสมุทรเดียว เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานั้นทั้งโลกคือสถานที่ของราวัน ไม่ได้เป็นเพียงลังกาที่เป็นของราวัน ทั้งโลกคืออาณาจักรของราวัน จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างยิ่งในอาณาจักรของราม เพียงเวลานี้เท่านั้นที่สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาก็อธิบายแล้วว่า ท่านก่อตั้งสามศาสนา: บราห์มิน เทพและนักรบ ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆทั้งหมดเข้าไปสู่สกุลพ่อค้าและสกุลศูทรและก่อตั้งศาสนาของตนเอง พัดลใจการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งได้ทำภาพตรีมูรติไว้ในบาร์ด แต่พวกเขาทำสัญลักษณ์ของชีวาหายไปจากภาพนั้น เป็นไปด้วยสัญลักษณ์ของชีวาที่ได้มีการพิสูจน์ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวาทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา และการหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ท่านถูกเรียกว่าคารันคาราวันฮาร์ ท่านเองก็ทำการกระทำและท่านก็สอนลูกๆ ด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปด้วยเช่นกัน ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่ลูกทำในอาณาจักรของราวันสิ่งเหล่านั้นเป็นบาป ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่ลูกทำในยุคทองสิ่งเหล่านั้นเป็นกลาง ที่นี้มีแต่กรรมที่เป็นบาปเท่านั้นเพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ก็เลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ทุกๆประเด็นต้องเป็นที่เข้าใจและถูกอธิบายในหนึ่งวินาที ผู้คนเหล่านั้นอธิบายความหมายของ “โอม” ในรายละเอียดอย่างมาก พ่อพูดว่า: โอม หมายถึง “ฉันคือดวงวิญญาณ และนี่คือร่างของฉัน” ช่างง่ายดายอย่างยิ่ง! ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข วัดของศรிகฤษณะถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน นั่นคือดินแดนของกฤษณะ ผู้เป็นแม่ทำความพยายามอย่างมากเพื่อไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป เพราะลูกได้รับความรู้นี้แล้ว ไม่มีมนุษย์อื่นใดมีความรู้นี้ พ่อกลับไปหลังจากที่ได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้น แล้วใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ไม่มีใครสามารถตอบสิ่งนี้ได้ ชายและหญิงทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา คือสีดา พ่อได้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน นี่คือนิรันดร์ของความสุข พ่อทำให้ลูกไปเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เพียงลูกเท่านั้นที่เห็นพ่อเช่นนี้หลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์เวลานี้มีความรู้นี้ ฉันจะกลายเป็นเด็กนี้(กฤษณะ)และแล้วเมื่อฉันแก่ชรา ฉันก็จะทิ้งร่างของฉันและรับอีกร่างหนึ่งในวิธีนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือปารวตี ชีพบาบากำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นอมตะและพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์ของความสุข ลูกๆปารวตีทั้งหมดกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ลูกกลายเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเป็นอมตะ นั่นคือสถานที่ซึ่งไม่มีเรื่องของความทุกข์ ลูกรับอีกร่างหนึ่งที่น่าอย่างง่ายดายเหมือนงูลอกคราบและรับอีกร่างหนึ่ง ตัวอย่างทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ตัวอย่างของแมลงภู่ที่ส่งเสียงก็อ้างอิงถึงเวลานี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆบราห์มินทำอะไรอยู่? ลูกเปลี่ยนแมลงที่มีกิเลสไปเป็นเทพ สิ่งนี้อ้างอิงถึงมนุษย์ เรื่องราวของแมลงภู่ที่ส่งเสียงนั้นเป็นเพียงตัวอย่าง เวลานั้นลูกๆ บราห์มินกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากพ่อ ลูกนั่งและส่งเสียงของความรู้นี้แก่ผู้อื่นที่จะทำให้พวกเขาเปลี่ยนจากมนุษย์ไปสู่เทพเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ไม่ใช่ว่าใครก็ตามสามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าด้วยการจุ่มลงไปทะเลสาบมานสโรวาร์ ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งผิด ลูกเคยรับฟังเรื่องเท็จมาในขณะที่เวลานี้พ่อบอกสัจจะแก่ลูก พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน กำลังพูดความรู้นี้กับลูกด้วยปากนี้และลูกกำลังรับฟังด้วยหูของลูก ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและแล้วพระเจ้าก็สามารถทำให้ลูกตระหนักรู้ว่าท่านคือใคร ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพูดว่า: จงกลับมา

มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา แต่ไม่มีใครรู้ว่าการเกิดของท่านเกิดขึ้นอย่างไร พ่อเองมาและอธิบาย: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา แล้วบรรพชาที่ใด? ร่างที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นที่ต้องการ ท่านจะไม่สร้างบรรพชาด้วยการเข้าไปในอะแควบราห์มา ผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ได้มีการจดจำกันว่า: การก่อตั้ง(ของศาสนาเทพ)เกิดขึ้นผ่านบรรพชาและแล้วผู้ที่รับความรู้นี้ก็กลายเป็นเทพ ผู้คนกลับมาสับสนเมื่อพวกเขาเห็นภาพถ่ายของบรรพชา พวกเขาพูดว่านั่นคือภาพถ่ายของดาด้า ประชาบิดาบรรพชาต้องอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน ท่านจะสามารถสร้างปวงประชาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? มีบรรพชามากุมารและกุมารีที่เป็นลูกของประชาบิดาบรรพชานับพันๆคน สิ่งนี้ไม่ใช่การพูดเท็จ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบา ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าผู้ นั้นคืออะแควบราห์มา ประชาบิดาต้องอยู่ในโลกที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต่อมาได้กลับมาบริสุทธิ์ สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยหูของลูก สงเสียงของความรู้นี้และอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการรับใช้ผู้อื่นที่ทำให้พวกเขาติดเทียมกับลูกเอง
2. จงกลับมาเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปีติเช่นพ่อ ตีมน้ำทิพย์ของความรู้นี้และให้ผู้อื่นดื่มด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างโลกและสัมผัสสว่าอุปสรรคของมายาเป็นเหมือนเกมเมื่อเด็กเล็กๆ พูดอะไรที่มาจากความไม่ระมัดระวังในวัยเด็กของพวกเขา เบื้องหน้าผู้อาวุโสของเขา หรือพวกเขามีการกระทำการเช่นนั้น ผู้อาวุโสเชื่อว่าเด็กๆ เป็นเพียงเด็กน้อยที่ไร้มลทินไร้เดียงสาและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับผลกระทบใดๆ ในทำนองเดียวกันหากลูกคิดว่าตนเองเป็นนายผู้สร้างโลกและแล้วอุปสรรคของมายาใดๆก็เป็นเหมือนเกมของเด็กๆ แม้ว่ามายาจะมาอยู่ตรงหน้าลูกในรูปใดรูปหนึ่งผ่านดวงวิญญาณที่เป็นเช่นปัญหาหรืออุปสรรคหรือข้อสอบ ลูกจะไม่หวาดกลัวเพราะลูกพิจารณาว่าดวงวิญญาณนั้นไร้เดียงสา

คติพจน์: เต็มตนเองด้วยความรัก พลัง และแรงดึงดูดทางจิตวิญญาณและทุกคนจะให้ความร่วมมือกับลูก

*** โอม ขานติ ***

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: อยู่ในสภาพภูเขาไฟ และมีประสบการณ์การจดจำระลึกถึงที่มีพลัง

เวลานี้ จงกลายเป็น "จวาลามุขี" (ภูเขาไฟ) และเผาสันสการ์และธรรมชาติที่ชั่วร้ายของลูก ในอนุสรณ์ของเทพเจ้า พวกเขาถูกแสดงให้เห็นว่ากำลังทำลายเหล่าปีศาจ ปีศาจเหล่านั้นไม่ใช่คน แต่พวกเขา(เทพเจ้า) ได้ทำลายพลังของปีศาจไปแล้ว นี่คือนุสรณ์ของรูป

ภูเขาไฟของลูกในเวลานี้ เวลานี้ ให้จุดไฟโยคะเข่นนั้นที่โลกยุคเหล็กนี้ถูกเผาไปจนหมดสิ้น